Dosarul nr. 3-1819/2024
2-24035098-12-3-29032024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
În componența:
Președintele ședinței, judecător Nergurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Cijicenco Radu
Avocatului pârâtului Guștiuc Iurie

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Storojuc Victor împotriva Agenției Naționale Transport Auto și *****privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul Storojuc Victor, la 29.03.2024, s-a adresat în judecată cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea refuzului ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 privind transferul într-o funcție echivalentă, anularea ordinului ANTA nr.171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor, obligarea ANTA să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Storojuc Victor într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, încasarea de la ANTA și directorul ANTA, *****a prejudiciului moral în mărime a câte 150 000 lei.

În argumentarea acțiunii, menționează că, în fapt, reclamantul Storojuc Victor a fost angajat în cadrul autorității publice Agenția Națională Transport Auto din anul 2015 în funcție de**********. Potrivit fișei de post în obligațiunile funcționale au intrat: participarea în cadrul echipelor mobile de control în trafic, întocmirea proceselor contravenționale, actelor de control, aplicarea măsurilor de suspendare a dreptului de utilizare a vehiculului rutier, prin reținerea plăcuților și numărului de înmatriculare; exercitarea controlului privind efectuarea transporturilor rutiere de mărfuri, ocazionale, național sau internațional; participarea în cadrul echipelor mobile mixte de control în trafic, etc.

La 01.12.2023 a intrat în vigoare Hotărîrea Guvernului nr. 890 din 22.11.2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în unele hotărîri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto), care prevede reorganizarea unor direcții ANTA

inclusiv și a *****, în care reclamantul activează în calitate*****.

Potrivit Hotărîrii de Guvern nr. 890 din 22.11.2023 au fost redistribuite atribuțiile exercitate de către Direcția Control Transport Rutier în cadrul cărei a activat si Direcția Activități Conexe Transportului Rutier prin constituirea altor trei Direcții cu drept de control după cum urmează: Direcția Supraveghere si Control Operațiuni de Transport rutier, Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare, Direcția Suport și Protecție Consumatori.

Astfel atribuțiile ***** au fost redistribuite în Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier și Direcția Suport și Protecție Consumatori, iar atribuțiile Direcției Activități Conexe au trecut în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare.

În Nota informativă la Hotărîrea Guvernului nr.890 din 22.11.2023 pentru modificarea Hotărîrii Guvernului 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Transport Auto se invocă că reorganizarea nu presupune cheltuieli bugetare suplimentare, ori deși s-a propus aprobarea unei noi structuri și organigrame a ANTA prin hotărîre nu se majorează limita stabilită de 115 de unități, dar se menține și efectivul. Astfel menținerea efectivului și lipsa cheltuielilor bugetare suplimentare presupune că ANTA urma să reîncadreze personalul existent în direcțiile noi reorganizate.

La moment, conform statutului de personal al ANTA, sunt 20 de funcții de conducere. Direcția control transport rutier are la moment 4 funcții de conducere - 1 șef de direcție și 3 șefi adjuncți de direcție, iar în contextul noii structuri Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier și Direcția suport și protecție consumatori numărul funcțiilor de conducere se mențin la 4 unități.

Prin urmare în Direcția control transport rutier, totalul personalului constituia 52 de unități, dintre care angajați 47 persoane, vacante 5 unități, inclusiv și 4 unități de conducere, în Direcția Activități Conexe erau 7 unități, inclusiv 1 unitate de conducere.

După modificare în direcțiile: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier s-au aprobat 35 de unități, în Direcția Suport și Protecție Consumatori - 8 unități, iar în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare-11 unități, total 54 unități.

Prin ordinul nr. 1-p din 02.01.2024 reclamantul a fost preavizat despre modificarea structurii și organigramei ANTA. Preavizul s-a acordat pentru o durată de 30 de zile calendaristice. În perioada de preaviz programul de muncă pentru persoanele preavizate urma a fi redus cu 2 ore zilnic fără reducerea salariului. Drept rezultat la 05.02.2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere prin care s-a solicitat transferul într-o funcție echivalentă în cadrul direcțiilor reorganizate.

Prin răspunsul nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 reclamantul a fost informat despre refuzul angajatorului de a fi transferat într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate.

Consideră reclamantul refuzul directorului ANTA, *****ca fiind nemotivat și ilegal prin faptul că, în contextul executării prevederilor Hotărîrii de Guvern nr. 890 din 22.11.2023, ANTA urma să reîncadreze personalul din Direcția Control Transport Rutier și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier în Direcțiile cu drept de control și anume: în Direcția Supraveghere

și Control Operațiuni de Transport rutier, în Direcția Supraveghere si Control Activități Conexe si Conformare si în Direcția Suport si Protecție Consumatori, dar nu să distribuie salariații în alte funcții vacante din cadrul Agenției si aceasta în contextul când numărul de unități, în urma reorganizării s-a mărit, dar nu s-a micșorat.

Relevă că conducerea Agenției, prin încălcarea flagrantă a normelor de drept, inclusiv a Legii 158/2008, manifestând față de reclamant o atitudine de discriminare prin tratarea numitului în baza criteriilor protejate, reale sau presupuse, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altor persoane în aceeași situație, prin dezavantajarea reclamantului față de alte persoane în baza criteriilor protejate, a propus reclamantului o ofertă dezavantajoasă de transfer într-o funcție nesimilară de ***** în cadrul *****, care este cu 3 trepte de salarizare mai joasă și nu corespunde cu atribuțiile deținute până la concediere (***** de către reclamant. Mai mult, în funcția propusă reclamantul nu poate activa din considerent că nu dispune de competențe.

Făcând un studiul al împuternicirilor specialistului principal din cadrul ***** constată reclamantul că acestea sunt absolut diferite cu împuternicirile deținute de către reclamant până la concediere. Astfel pentru a putea activa în această funcție este necesar ca candidatul să aibă o experiență profesională de cel puțin 1 an în domeniu.

În speță, reclamantul nu are așa experiență, nu are absolvite cursuri de perfecționare profesională în acest domeniu. Prin urmare, consideră reclamantul că acțiunea autorității pârâte a avut un caracter tendențios.

Constată reclamantul că miza acțiunilor manifestate de către conducerea ANTA în persoana directorului *****a fost exteriorizarea refuzului din partea reclamantului pentru care ulterior să fie concediat.

În rezultat, prin ordinul 171-p din 22.03.2024 reclamantul a fost concediat din funcția de**********.

Mai menționează reclamantul că chiar dacă examinarea cauzei poate avea loc și fără respectarea procedurii prealabile, la 14.02.2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere prealabilă prin care s-a solicitat: anularea refuzului nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate; anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr.171-p din 22.03.2024; emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamantului Storojuc Victor în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu; încasarea în mod solidar de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) și de la *****, (director ANTA) în folosul reclamantului Storojuc Victor a pagubei morale pricinuite prin concediere ilegală și discriminare la locul de muncă, în sumă a câte 150 000 lei.

Reiterează reclamantul că în ordinul de concediere și-a bazat angajatorul soluția primită în temeiul prevederilor art.42 alin.(6), art.43 alin.(3), art.61 lit b) și art.63 alin.(l) lit.c) din Legea 158/2008.

Cu referire la competența instanței de contencios administrativ, susține reclamantul că

potrivit prevederilor art. 8. Codul Transportului Rutier - (1) Autoritatea care asigură implementarea documentelor de politici publice și strategiilor naționale de dezvoltare în domeniul transporturilor rutiere, controlează și supraveghează respectarea legislației naționale și internaționale în domeniu de către operatorii de transport rutier și de către întreprinderile ce desfășoară activități conexe transportului rutier este Agenția Națională Transport Auto (în continuare - Agenție).

Agenția este o autoritate administrativă în subordinea organului central de specialitate. Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției, precum și structura și efectivul-limită ale acesteia se aprobă de Guvern. Bugetul Agenției se elaborează, se aprobă și se administrează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile stabilite de Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014.

Potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto nr. 151 din 09.03.2022, Agenția Națională Transport Auto se reorganizează în autoritate administrativă în subordinea organului central de specialitate, cu statut de persoană juridică. În conformitate cu prevederile art. XXXIV alin.(2) din Legea nr. 140/2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, persoanele care sunt angajate în cadrul Agenției, ale căror activități au fost stabilite și avizate ca funcții publice în condițiile art.67 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, vor fi numite în funcțiile publice respective cu respectarea condițiilor stabilite la art.27 din legea menționată, fără perioadă de probă pentru funcționarul public debutant, cu depunerea jurământului funcționarului public în termen de 10 zile de la numirea în funcție.

Conform art. 10 C.A. actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public

Potrivit prevederilor art. 141 CA al RM un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricînd din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptățit pentru a o solicita.

Potrivit prevederilor art.206 alin. (1) lit.a) CA o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

În conformitate cu art. 17 CA drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrative. Astfel dreptul vătămat al subsemnatului este dreptul la muncă.

Contrar prevederilor art.225 CA pârâtul și-a exercitat în mod arbitrar dreptul discreționar la emiterea actului administrativ individual defavorabil, nu a luat în considerare toate faptele relevante, drept rezultat a emis o soluție greșită și nemotivată.

Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una

dintre următoarele hotărâri: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual (art.224 CA)

Cu privire la motivele de fapt ale acțiunii, invocă reclamantul că actul administrativ individual defavorabil (ordinul 171-p din 22.03.2024) nu este susținut prin mijloace de probă, este nemotivat emis prin încălcarea prevederilor legii, iar șirul decizional adoptat este viciat.

Potrivit prevederilor alin. (l) lit.c) art. 63 Legii 158, Persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul dacă autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respective.

Susține reclamantul că norma din art. 137 din Codul Administrativ, stabilește că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Or, un asemenea motiv nu a existat în acțiunea conducerii ANTA în raport cu reclamantul Storojuc Victor. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

In speță, contrar normei enunțate autoritatea pârâtă prin aplicarea principiului de discriminare a unor salariați în raport cu alții, inclusiv în privința reclamantului, a transferat anumiți salariați din fosta direcție DCTR în funcții echivalente din direcțiile reorganizate, unii chiar au fost promovați, din inspectori superiori în inspectori principali, ca exemplu: ***** *****), iar față de reclamant conducerea ANTA în persoana directorului *****, a manifestat o acțiune de discriminare, propunîndu-i o funcție neechivalentă nici după obligațiuni, nici după competențe, nici după salariu, chiar dacă nici până la moment nu au fost suplinite toate funcțiile vacante-echivalente, din direcțiile reorganizate, funcții corespunzătoare pregătirii profesionale deținute, sfidând astfel dreptul preferențial de a fi menținut la serviciu în baza criteriilor stabilite de art. 183 din Codul muncii, precum și principiul stabilității și continuității în serviciul public.

Ingerința în drepturile reclamantului nu rezistă triplului test deoarece a fost ilegală și disproporționată, iar procedura administrativă desfășurată de ANTA, în persoana conducătorului acesteia a eludat principiile ei consacrate expres în Codul Administrativ - buna-credință, egalitatea de tratament, cooperare, legalitatea, dreptul discreționar.

La caz, ANTA în persoana directorului *****a abuzat de poziția de angajator și a încadrat situația juridică a reclamantului în lumina dezideratelor sale, dar nu în lumina legislației în vigoare.

Desfacerea contractului individual de muncă pe motivul reducerii numărului sau a

statelor de personal din unitate este valabilă, în special, în următoarele condiții: reducerea numărului sau a statelor de personal să aibă loc real, dar nu formal pentru a concedia salariații incomozi conducătorului. Or, acest fapt urmează a fi confirmat prin ordinul cu privire la reducerea numărului de personal și aprobarea noilor state de personal care să corespundă situației de fapt și de drept.

În speță, în cadrul reorganizării ***** și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier prin constituirea altor trei Direcții cu drept de control după cum urmează: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier, Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare și Direcția Suport și Protecție Consumatori nu s-a redus efectivul limită.

Totodată atunci când se decide cu privire la dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru urmează a se lua în considerare prevederile art. 183 din Codul muncii, la fel ținând cont și de principiul stabilității și continuității în serviciul public.

La caz, constată reclamantul că nu există nici un indiciu din care ar rezulta că ANTA a respectat dreptul preferențial al reclamantului Storojuc Victor, protejat de art. 183 din Codul muncii și a analizat criteriile prevăzute de legiuitor în norma legală precitată. Or, autoritatea publică nu a ținut cont de faptul că Storojuc Victor activează continuu doar în ANTA din 2015, nu a fost supus sancțiunilor disciplinare, ceea ce face incidență prevederea art. 183 alin.(2) lit.c) din Codul muncii - dreptul preferențial al salariatului care are o mai mare vechime în muncă în unitatea respectivă, dispune de cunoștințe profesionale profunde, are capacități adecvate standardelor în sfera publică.

Deși există și la moment funcții vacante echivalente în cadrul direcțiilor reorganizate din ANTA, contrar prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, reclamantului nu i sa propus nici o funcție vacantă corespunzătoare pregătirii profesionale, sfidând principiul stabilității și continuității în serviciul public precum și dreptul preferențial al reclamantului de a fi menținut la serviciu în baza criteriilor enunțate supra.

Constată reclamantul că refuzul autorității de a promova reclamantul în funcție echivalent-vacantă și actul final emis, ordinul 171-p din 22.03.2024, în calitate de produs al procedurii administrative, dar și mersul procedurii administrative, este afectat de vicii în lanțul decizional al autorității publice, generând emiterea unei soluții nemotivate și ilegale.

În această ordine de idei, consideră că Agenția și-a depășit dreptul său discreționar, drept rezultat a emis un act administrativ individual defavorabil nemotivat și ilegal, iar procedura administrativă declanșată în privința lui Storojuc Victor este afectată de vicii decizionale manifestate direct de către directorul Agenției, *****

Norma din art. 94 alin. (1) Cod Administrativ, prevede că, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. La caz, contrar principiului consacrat reclamantul a fost refuzat de către conducătorul ANTA de a fi primit în audiență. Or această și demonstrează atitudinea subiectivă a conducerii față de reclamant.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care

se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare. La caz, atît refuzul de a fi transferat într-o funcție analogic-vacantă cît ordinul nr.171-p sunt nemotivate.

Conform art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică.

La caz reclamantul nu a cunoscut despre faptul că va fi eliberat din funcție la 22.03.2024, decît a fost informat de către serviciul resurse umane la ora 16:00. Astfel este evidentă atitudinea de disprețuire și discriminare manifestată de către conducerea ANTA în privința reclamantului. Acțiunea autorității pârâte privind concedierea reclamantului din funcția deținută, fără a reduce funcția dată, reprezintă în sine o acțiune de discriminare și hărțuire la locul de muncă și o încălcare flagrantă a prevederilor legale. Sau discriminarea la locul de muncă în primul rând este de ordin psihologic, un gen de agresiune morală și poate lua următoarele forme. Lista nu este exhaustivă, dar acestea sunt cele mai întâlnite, cum ar fi: acțiuni prin împiedicarea salariatului de a se exprima: superiorii îi interzic sau îi refuză posibilitatea de a se expune, este întrerupt când vorbește, este criticat public, ignorarea prezenței salariatului/acțiuni privind izolarea salariatului: salariatului i se atribuie un alt post în speță o funcție necompatibilă nici după atribuții nici după competențe, care face să fie izolat de alți colegi, etc. acțiuni ce presupune desconsiderarea salariatului: acordarea de activități inferioare competențelor, acțiuni de discreditare profesională a salariatului etc;

Art. 5 Codul Muncii al RM invocă principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, principii ce reies din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției Republicii Moldova, printre care se enumeră:

interzicerea muncii forțate (obligatorii) și a discriminării în domeniul raporturilor de muncă, asigurarea dreptului fiecărui salariat la condiții echitabile de muncă, inclusiv la condiții de muncă care corespund cerințelor securității și sănătății în muncă, asigurarea egalității salariaților, fără nici o discriminare, la avansare în serviciu, luîndu-se în considerare productivitatea muncii, calificarea și vechimea în muncă în specialitate.

În cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților.

Conform art. 10 CM angajatorul are dreptul: să încheie, să modifice, să suspende și să desfacă contractele individuale de muncă cu salariații în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de alte acte normative.

Conform art.9 CM al RM, salariatul are dreptul: la muncă, conform clauzelor contractului individual de muncă, calificării și obligațiunilor de funcție; la informarea deplină și veridică privind condițiile de activitate, anterior angajării sau transferării într-o altă funcție.

Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sînt recunoscute prin prezentul cod. Orice înțelegere prin care se urmărește renunțarea salariatului la drepturile sale de muncă sau limitarea acestora este nulă.

Astfel concedierea persoanei incomode, fără a reduce funcția reprezintă în sine o sfidare a principiilor dreptului muncii și a drepturilor salariatului.

Cu titlu de principiu, orice persoană ce exercită o funcție trebuie să se bucure de stabilitatea ei, funcționarii publici, inclusiv cei din cadrul ANTA, nu reprezintă o excepție de la această regulă, iar prevederile legale care consolidează aceste raționamente au fost reflectate mai sus și nu vor fi reiterate. Ca excepție, în modul și în condițiile stabilite de lege, această stabilitate funcțională poate fi afectată, în cazul deferit judecății funcția deținută de Storojuc Victor nu a fost redusă.

Ca subiect al unui raport juridic de muncă, Storojuc Victor era în drept să se aștepte la stabilitatea în funcția în care a fost numit, la fel era în drept să spere la un comportament reciproc din partea angajatorului. Însă această speranță legitimă a reclamantului -a fost știrbită prin refuzul de a fi transferat într-o funcție analogică vacantă și prin ordinul nr. 171-p din 22.03.2024.

În condițiile în care ordinul nr.171-p din 22.03.2024 reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, angajatorul până la emiterea acestuia urma în mod obligatoriu să asigure reclamantului posibilitatea de a-și expune punctul de vedere (dreptul de a fi audiat) în consonanță cu rigorile art. 94 din Codul administrativ. Cu titlu de principiu, reducerea statelor de personal derivă din circumstanțe obiective și nicidecum subiective, totodată acest proces derulează sub imperiul unor rigori legale pentru a exclude arbitrariul și abuzul din partea angajatorilor

Într-o altă ordine de idei, deși la 05.02.2024 Storojuc Victor a depus la ANTA o cerere de transfer într-o funcție echivalentă celei deținute, precum și vacantă, această cerere a fost examinată în mod ilegal. Totodată remarcă reclamantul că propunerea unei funcții nu trebuie să fie una formală ci urmează să satisfacă în substanță dezideratele legale, funcția propusă trebuie să respecte criteriile legale și nu se constituie o simplă propunere la care orice salariat ar fi

refuzat-o, în circumstanțele speței.

Pe cale de consecință, viciile juridice evocate supra conduc la concluzia ilegalității refuzului autorității pârâte de a transfera reclamantul într-o funcție vacant-echivalentă și a ordinului nr.171-p din 22.03.2024 și necesității anulării acestor acțiuni ale pârâtului, prin obligarea emiterii actului individual favorabil.

În această ordine de idei partea pârâtă, prin acțiunea de concediere a încălcat în mod intenționat normele dreptului material prevăzut la art. 63 Legii 158/2008 și art. 183 din CM al RM și anume: a) a concediat reclamantul în situație cînd de fapt nu a avut real reducerea statelor de personal; b) a refuzat neîntemeiat transferul într-o funcție echivalentă și vacantă; c) a concediat persoana dar nu a redus numărul sau statul de personal; d) a concediat o persoană, ignorând dreptul preferențial de a rămâne în funcție, adică cu o calificare și productivitate a muncii înaltă și alte priorități la fel ignorând și principiul stabilității în funcție publică.

Referitor la restabilirea în funcția echivalentă cu cea deținută până la încetarea raportului de serviciu invocă reclamantul prevederile art. 89 din Codul muncii, care prevăd că salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

În conformitate cu art. 356 din Codul muncii, angajatorul este obligat să execute imediat, conform Codului de procedură civilă, hotărârea (decizia) instanței de judecată despre restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă și din alte raporturi legate nemijlocit de acestea.

În temeiul art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim urmează a fi executată imediat. Restabilirea în funcție reprezintă acea remediere cu impact instantaneu implementată de instanța de judecată menită să asigure garantarea eficientă și imediată a dreptului la muncă încălcat de către angajator în mod ilegal. De regulă, reintegrarea în muncă operează prin efectul legii și este subsecventă pretenției de bază ce vizează actul de eliberare nelegitimă din funcție.

Restabilirea în funcție, prin efectul legii este cu executare imediată, respectiv această pretenție se examinează în raport cu momentul pronunțării hotărârii judecătorești și cu luarea în considerare a tuturor aspectelor relevante și pertinente de care are cunoștință instanța și participanții procesului.

Constată reclamantul că cadrul normativ evidențiat supra subliniază despre reintegrarea/restabilirea în serviciu/la muncă a salariatului eliberat nelegitim, adică legislatorul nu enunță că salariatul se restabilește/reintegrează în funcția anterior deținută ci se reintegrează/restabilește la muncă. Adică, pentru repararea sau remedierea dreptului încălcat este important ca mecanismul conferit de legiuitor să acționeze în sensul în care generează efecte juridice eficiente și restabilește dreptul încălcat sau revendicat.

În concluzie, pentru a evita nașterea altor litigii judiciare derivate, având ca prioritate protecției drepturilor concrete și efective în detrimentul celor teoretice sau iluzorii. Ținînd cont de spiritul și litera legii, consideră că ANTA urmează să emită ordin în temeiul căruia va dispune restabilirea reclamantului Storojuc Victor în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu.

Referitor la salariul pentru absența forțată de la muncă, menționează reclamantul că în concordanță cu art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu

Conform art. 329 alin. (1) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

În conformitate cu art.330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă

Referitor la încasarea pagubei morale, menționează reclamantul că participantul procedurii administrative care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

În această ordine de idei, consideră că Agenția și-a depășit dreptul său discreționar, drept rezultat a emis un act administrativ individual defavorabil nemotivat și ilegal, iar procedura administrative declanșată în privința reclamantului Storojuc Victor este afectată de vicii decizionale manifestate de către directorul Agenției în privința sa.

În speță, paguba morală pricinuită subsemnatului urmează a fi încasată în mod solidar de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) și de la *****(director ANTA), grație depășirii dreptului său discreționar și manifestarea acțiunilor de discriminare în raport cu subsemnatul. Or, în urma acestor acțiuni i s-a cauzat un prejudiciu moral considerabil, fiind discriminat în raport cu alți angajați ANTA, concediat ilegal, fiind lipsit de dreptul de a munci și a fi remunerat.

Cu referire la procedura prealabilă, menționează reclamantul că în ordinul de concediere este prevăzută calea de atac la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani în ordinea contenciosului administrativ în termen de 30 zile. Potrivit art. 19 C.A. cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Norma din art. 162 CA stabilește că procedura prealabilă urmărește scopul de a verifică legalitatea actelor administrative individuale. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

După cum a menționat, la 14.02.2024 în adresa ANTA a fost înaintată o cerere

prealabilă prin care a solicitat să fie anulat refuzul de transfer, ordinul de concediere și încasarea prejudiciului moral pentru faptul concedierii ilegale.

În ședința de judecată, ***reclamantul Storojuc Victor* și *avocatul său Cijicenco Radu***, au susținut acțiunea, solicitând admiterea acesteia integrală.

Pârâtul Agenția Națională Transport Auto- fiind reprezentat de avocatul Guștiuc Iurie nu a recunoscut acțiuni și a solicitat respingerea acestea ca fiind neîntemeiată.

Totodată prin referința depusă (f.d. 92-100) a menționat Agenția Națională Transport Auto, că în principal obiectul litigiului îl constituie acțiunea de contestare a ordinului nr. 171-p din 22 martie 2024, prin care Storojuc Victor a fost eliberat din funcția publică de execuție de********** din cadrul ANTA, din 22.03.2024, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, drept urmare a intrării în vigoare a noului statut de personal, reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției, ținând cont de refuzul ofertei de muncă a angajatorului și cu prelungirea termenului de preavizare cu 23 zile calendaristice din motivul aflării dlui Storojuc Victor în perioada 09.01.2024 -02.02.2024, și apoi 12.02.2024-07.03.2024 în concediu medical/

Prin urmare, cu titlu preliminar menționează reprezentantul pârâtului că ordinul nr. 171-p din 22 martie 2024, privind eliberarea din funcție, în legătură cu reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției a dlui Storojuc Victor, a fost emis în conformitate cu prevederile legale, în limita competenței acordate de lege angajatorului, nefiind afectat de nici un viciu de legalitate și temeinicie.

În contextul celor expuse, menționează că prin Hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, s-au aprobat modificările ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto).

S-a dispus ca Directorul Agenției Naționale Transport Auto: 1) în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, va aproba statul de personal și îl va prezenta Cancelariei de Stat spre avizare; 2) în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a statului de personal, va preaviza personalul subdiviziunilor reorganizate ale Agenției Naționale Transport Auto, conform prevederilor cadrului normativ.

Disponibilizarea personalului Agenției Naționale Transport Auto se va efectua în conformitate cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu legislația muncii, în limitele alocațiilor aprobate. Cancelaria de Stat, în termen de 5 zile de la data recepționării, va aviza și va înregistra statul de personal al Agenției Naționale Transport Auto.

În scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 890/2023, ANTA a aprobat un nou Stat de personal, care a fost avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, în care nu se mai regăsea *inter alia* funcția ocupată de către dl Storojuc Victor.

Astfel, prin ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024, s-au preavizat, contra semnătură, funcționarii publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, inclusiv dl Storojuc Victor,

despre modificarea structurii și organigramei Agenției Naționale Transport Auto și intrarea în vigoare a noului stat de personal nr. 272 din 28.12.2023, avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat. Preavizul se acordă cu o durată de 30 zile calendaristice de la data aducerii la cunoștință funcționarului public a ordinului, contra semnătură. În perioada de preaviz, programul de muncă pentru persoanele din anexă, se reduce cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, conform orarului stabilit de către șefii de subdiviziuni, coordonat cu Directorul adjunct de ramură. Serviciul resurse umane va aduce prezentul ordin la cunoștința funcționarilor publici indicați în anexa nr. 1, contra semnătură și va prezenta Agenției naționale pentru ocuparea forței de muncă informația privind funcționarii publici ce urmează a fi disponibilizați.

Dl Storojuc Victor a luat cunoștință cu ordinul respectiv pe 02 ianuarie 2024, fapt ce se atestă prin semnătura ologrefa a acestuia din Anexă.

Ulterior, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 15 8/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, dlui Storojuc Victor, i s-a propus transferul din funcția publică de execuție de********** în funcția publică de execuție ***** *****.

Prin cererea din 05.02.2024, dl Storojuc Victor, a solicitat transferarea în funcția de***** într-una din direcțiile nou formate și anume: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport Rutier; Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare sau Direcția Suport și Protecția Consumatori.

Prin răspunsul ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024, dl Storojuc Victor a fost informat că reieșind din faptul că, în cadrul Agenției conform structurii, organigramei și noului Statut de personal nu se mai regăsește funcția ocupată de către acesta, reieșind din funcțiile publice vacante sau temporar vacante disponibile și pentru care acesta îndeplinește cerințele specifice. Astfel, cererea înaintată a fost respinsă.

Ulterior, având în vedere că dl Storojuc Victor a refuzat oferta de muncă propusă, a fost emis ordinul nr. 171-p din 22 martie 2024, privind eliberarea din funcție, în legătură cu reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției. Pe 14 februarie 2024, dl Storojuc Victor a înaintat o cerere prealabilă prin care a solicitat: i) Anularea refuzului nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024, prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal, cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate; ii) Anularea ordinului nr. 171-p din 22.03.2024; iii) Emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamantului Storojuc Victor în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu; iv) încasarea din contul ANTA și de la *****, în folosul reclamantului Storojuc Victor a prejudiciului moral cauzat prin concediere ilegală și discriminate la locul de muncă în sumă a câte 150 000 lei.

Prin răspunsul nr. 02/1-1-1567 din 21 martie 2024, s-a informat dl Storojuc Victor că urmează să se adreseze nemijlocit în instanța de judecată. Referitor la încasarea prejudiciului moral, s-au invocat prevederile art. 60 alin. (3) din Codul administrativ.

În continuare, cu referire la fondul acțiunii de contencios administrativ, sunt relevante prevederile art. 63 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008, cu privire la funcția publică și statutul

funcționarului public.

Astfel, în conformitate cu art.63 alin.(1) lit. c) din Legea nr.158/2008, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul când autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Alin.(2) - (4^1) al aceluiași articol stabilesc că, (2) în cazul eliberării din funcția publică în condițiile alin.(l) lit.a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor - de 15 zile calendaristice, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) și k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma. (3) în perioada de preaviz, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție acordă funcționarului public în cauză reducerea programului de muncă, cu pînă la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit. (3^1) în perioada de preaviz nu se admite acordarea concediului de odihnă anual sau a concediului neplătit. Concediul de odihnă anual se acordă doar în cazul în care a fost planificat în graficul anual al concediilor de odihnă. (4) în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție. (4^1) în cazul eliberării funcționarilor publici în temeiul alin. (1) lit. a) și c), autoritatea publică este obligată să prezinte, în modul stabilit, cu 30 de zile calendaristice înainte de eliberare, subdiviziunii teritoriale a autorității administrative responsabile de implementarea politicii în domeniul promovării ocupării forței de muncă informațiile privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați.

În contextul celor expuse, menționează reprezentantul pârâtului că în scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 890/2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, la 28 decembrie 2023, a intrat în vigoare un nou Stat de personal, avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, în care nu se mai regăsește funcția ocupată de către dl Storojuc Victor, în legătură cu ce ultimul a fost preavizat contra semnătură.

Consideră pârâtul că în temeiul prevederilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008, cu modificările și completările ulterioare, în calitatea sa de angajator era în drept să desfacă contractul individual de muncă încheiat cu dl Storojuc Victor, pe motivul că urmare a intrării în vigoare a noului stat de personal nu se mai regăsește funcția ocupată de acesta.

Totodată, dl Storojuc Victor a fost preavizat de Agenția Națională Transport Auto cu 30 de zile calendaristice de reducerea funcției deținute de aceasta, fapt ce se confirmă prin Anexa nr. 1 la ordinul nr. 1- p din 02 ianuarie 2024.

Având în vedere că, în perioada 09.01.2024-02.02.2024 și 12.02.2024-07.03.2024, dl

Storojuc Victor, s-a aflat în concediu medical, iar potrivit art. 63 alin. (2) din Legea nr. 158/2008, termenul de preavizare nu include perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala, în speță termenul de emitere a ordinului de concediere a reclamantului și data concedierii efective a acestuia nu a depășit termenul de 30 de zile calendaristice impus de legiuitor.

Mai mult decât atât, angajatorul i-a propus dlui Storojuc Victor funcția de ***** în *****, însă acesta a refuzat.

Mai menționează pârâtul că, modul în care sunt formulate prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, prin utilizarea termenului „poate", denotă că Legiuitorul a oferit dreptul angajatorului, dar nu obligația de a-l transfera sau promova într-o anumită funcție pe funcționarul public al cărui funcție se lichidează.

Astfel, legiuitorul a acordat o marjă de discreție angajatorului de a propune sau nu funcționarului public o altă funcție, în condițiile în care aceasta este vacantă. La fel, tot angajatorul, ținând cont de competențele profesionale și calificarea funcționarului public, decide funcția publică în care să-l transfere sau să-l promoveze pe acesta, reieșind din cerințele specifice din fișa postului. Respectiv, nu-i poate fi impus angajatorului să accepte solicitarea funcționarului public de a-i fi oferită anume funcția solicitată.

Prin urmare, Agenția Națională Transport Auto, în calitate de angajator, în limita funcțiilor publice vacante, apreciind competențele de care dispune dl Storojuc Victor și ținând cont de cerințele specifice, i-a propus funcția de ***** în cadrul *****, ceea ce denotă că s-a conformat întru totul prevederilor legale.

Este de remarcat și faptul că, contrar aserțiunilor reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată, începând cu 02 ianuarie 2024, s-a redus programul de muncă a dlui Storojuc Victor cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, fapt reflectat în mod expres în pct. 4 din ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024.

La fel, despre concedierea dlui Storojuc Victor a fost informată și Direcția generală ocuparea forței de muncă a mun. Chișinău, prin informația privind disponibilizarea salariaților nr. 02/2-1-56.1 din 03.01.2024.

Totodată, modul în care s-a efectuat reducerea statelor de personal în cadrul ANTA, a fost verificat în cadrul unui control inopinat, de către Inspectoratul de Stat al Muncii, care prin procesul verbal de control nr. ISM-2024-PVC-37 din 26 ianuarie 2024, nu a stabilit nicio încălcare a prevederilor legislației muncii de către angajator. În conținutul procesului verbal respectiv, s-a invocat *inter alia* că având în vedere faptul că funcțiile anterioare ocupate de unii funcționari publici nu se regăsesc în structura și organigrama nouă a Agenției Naționale Transport Auto, acestora le-au fost înaintate oferte de transferare în alte funcții publice vacante sau temporar vacante.

Astfel, având în vedere că autoritatea care exercită controlul de stat asupra respectării actelor legislative și a altor acte normative în domeniul muncii, securității și sănătății în muncă, în cadrul organizațiilor, a constatat că procedura de reducerea a statelor de personal și ofertele de muncă propuse, s-au realizat cu respectarea prevederilor legale, argumentele invocate în cererea de chemare în judecată referitor la netemeinicia eliberării din funcție a dlui Storojuc Victor,

urmează a fi apreciate critic.

Totodată, norma de la art. 183 din Codul muncii, la care se face referire în cererea de chemare în judecată, nu este aplicabilă speței. Or, prevederile acestei norme se referă la dreptul preferențial la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal în cazul în care în cadrul instituției există mai multe funcții de aceeași categorie și se reduce una sau o parte din acestea.

Per a contrario, reține că în speță au fost lichidate toate funcțiile din Direcția control transport rutier în care activa reclamantul, fiind aprobat un alt stat de personal, astfel încât art. 183 din Codul muncii la care face referire reprezentantul reclamantului nu este incident speței.

Simplul fapt că unor funcționari publici li s-a propus o funcție vacantă în direcțiile nou create este irelevant în contextul eliberării din funcție a reclamantului, dat fiind faptul că reducerea statelor de personal nu implică eliberarea tuturor salariaților, ci doar a celor ce refuză oferta de muncă propusă de angajator, care reieșind din prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, are o marjă largă de apreciere, astfel încât regăsirea celorlalți salariați în noile state de personal, nu denotă ilegalitatea eliberării din funcție reclamantului.

În aceste circumstanțe, este indubitabil că ordinul nr. 171-p din 22 martie 2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a dlui Storojuc Victor, este întemeiat și emis cu respectarea condițiilor legale. Or, angajatorul a respectat în totalitate obligațiile sale impuse de prevederile art. 63 din Legea nr. 158/2008, iar temeiuri de anulare a ordinului menționat nu există.

Prin urmare, eliberarea din funcția a dlui Dl Storojuc Victor din funcția de********** din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, a avut loc cu respectarea prevederilor art. 63 din Legea nr. 158/2008, fapt ce indică indubitabil la legalitatea ordinului de eliberare din funcția publică nr. 171-p din 22 martie 2024. Or, acest ordin a fost emis cu respectarea termenului, procedurii stabilite, conform normelor în vigoare, iar temei de a fi anulat nu a fost stabilit.

Cu referire la argumentul invocat de către reclamant, precum că a fost supus hărțuirii la muncă, consideră că acesta urmează a fi apreciat critic. Or, în situația în care funcția publică în care activează persoana se reduce și se aprobă un alt stat de personal, iar funcționarul public refuză oferta de muncă propusă, acțiunile angajatorului de eliberare din funcția deținută în corespundere cu prevederile legale, nu pot fi calificate drept hărțuire.

În continuare, menționează că ordinul cu privire la eliberarea din funcție a dlui Storojuc Victor, conține motivele de fapt și de drept care au determinat angajatorul să le emită, în condițiile în care acestea au fost precedate de mai multe acțiuni și acte emise de angajator, care au fost aduse la cunoștința dlui Storojuc Victor.

Prin urmare, versiunea reclamantului invocată în cererea de chemare în judecată, se identifică a fi una convențională și neconvingătoare, fiind înaintată fără a ține cont de faptul că actele angajatorului, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale, în legătură cu ce solicită instanței să respingă cererea de chemare în judecată în partea care se referă la anularea ordinului de eliberare din funcție, din motivul netemeiniciei sale.

În situația în care nu există temeiuri de anulare a ordinului de eliberare din funcție, capătul de cerere referitor la anularea refuzului nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024, prin care s-a

respins transferul într-o funcție echivalentă de***** în cadrul direcțiilor reorganizate, restabilirea în funcție echivalentă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral, în calitate de pretenții subsecvente decad și urmează a fi respinse.

Mai mult decât atât, pretenția privind încasarea prejudiciului moral este și inadmisibilă, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (3) din Codul administrativ.

Totodată, în condițiile în care reclamantul solicită anularea unor acte administrative individuale și emiterea unui act administrativ individual, este inexplicabil din punct de vedere a logicii juridice, motivul în care a fost indicat în calitate de pârât în cererea de chemare în judecată, directorul ANTA. Or, simplul fapt că acesta a semnat anumite acte în corespundere cu prevederile legale și atribuțiile funcționale, nu denotă că ar fi trebuit să-i fie oferită o anumită calitate procesuală în acțiunea de contencios administrativ intentată împotriva autorității publice.

În concluzie, stările și motivele de fapt, înscrisurile anexate la acțiune în susținerea ei constituie doar un ansamblu de elemente care sunt lipsite de concludență, nu corelează în sensul confirmării pretențiilor din acțiune și celor invocate în susținerea lor, în contradictoriu cu materiale din dosarul administrativ, prin care a fost dispusă eliberarea din funcție a dlui Storojuc Victor.

Corelarea și aprecierea prin interacțiune a motivelor și probelor prezentate de către reclamant, indică la caracterul neîntemeiat al acțiunii înaintate, motiv din care aceasta trebuie respinsă.

Având în vedere argumentele și motivele expuse în referință, în corespundere cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, susține și solicită reprezentantul pârâtului respingerea integrală ca fiind neîntemeiată a acțiunii de contencios administrativ depusă avocatul Cijicenco Radu în interesele lui Storojuc Victor împotriva AA „Agenția Națională Transport Auto” și *****, privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția echivalentă cu cea deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și a prejudiciului moral.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, ascultând explicațiile participanților la proces, probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Storojuc Victor împotriva Agenției Naționale Transport Auto privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind restabilirea într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de muncă și încasarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă este **admisibilă** și pasibilă de **admis parțial** din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea refuzului ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 privind transferul într-o funcție echivalentă, anularea ordinului ANTA nr.171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor, obligarea ANTA să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Storojuc Victor într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de muncă, încasarea salariului

pentru perioada absenței forțate de la serviciu, încasarea de la ANTA și directorul ANTA, *****a prejudiciului moral în mărime a câte 150 000 lei.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil- refuzului ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 privind transferul într-o funcție echivalentă, anularea ordinului ANTA nr.171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrativ individual defavorabile deoarece, prin acestea reclamantului i-a fost respins transferul într-o funcție echivalentă celei deținute anterior și apoi ultimul a fost concediat din funcția deținută.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Iinstanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Prin cererea prealabilă din 14.03.2024 reclamantul a solicitat anularea ordinului prin care i-a fost respins transferul într-o funcție echivalentă, la care a primit un refuz la 21.03.2024 (f.d. 21), iar acțiunea a fost depusă în instanță la 29.03.2024 *(ordinul de concediere contestându-se direct în instanță -f.d. 2)* , astfel instanța de judecată constată că acțiunea **este admisibilă**.

În privința **fondului,** conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a), b) Cod Administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare; obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În ședință de judecată s-a constatat că, prin pct. 1 al HG nr. 539 din 23.04.2008 cu privire la crearea IP „Agenția Națională de Transport Auto" s-a dispus crearea autorității administrative Agenţia Naţională Transport Auto, aflată la autogestiune, cu statut de persoană juridică şi cu un efectiv de **120 unităţi** de personal.

Prin organigrama stabilită în anexa nr. 1/1 în cadrul ANTA, a fost creată:

(1) Direcția de control rutier, autogări și protecția consumatorului și

(2) Direcția control și audit al siguranței rutiere.

Reclamantul Storojuc Victor a fost angajat în calitatea de***** al ***** din cadrul pârâtului ANTA din anul 2015.

Prin HG nr. 151 din 09.03.2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Transport Auto a fost dispusă reorganizarea instituție, iar în pct. 3 s-a decis că Se stabilește efectivul-limită al Agenției Naționale Transport Auto în număr de **120 de unități**, inclusiv personal auxiliar și de deservire tehnică, cu un fond anual de retribuire a muncii conform legislației privind retribuirea muncii.

Prin organigrama prevăzută în anexa nr. 2 al HG nr. 151 din 09.03.2022 rezultă că cele 2 direcții enumerat supra au fost reorganizate în 3 direcții distincte și anume:

1) Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier
2) Direcția supraveghere și control activități conexe și conformare
3) Direcția suport și protecție consumatori

Prin ordinul Agenției Naționale Transport Auto nr.1-p din 02.01.2024 Cu privire la preavizare, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (2) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Hotărârii Guvernului nr. 890/2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, punctului 14, subpunctul 8), 11), 13) din Regulamentul Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto și în legătură cu intrarea în vigoare a noului Stat de personal (nr. 272 din 28.12.2023), avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, s-a ordonat: 1. Se preavizează, contra semnătură, funcționarii publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, conform anexei nr. 1 la prezentul ordin, despre

modificarea structurii și organigramei Agenției Naționale Transport Auto, și intrarea în vigoarea a noului stat de personal cu nr. 272 din 28.12.2023, avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat. 2. Preavizul se acordă cu o durată de 30 zile calendaristice de la data aducerii la cunoștință funcționarului public a prezentului ordin, contra semnătură. 3. Funcționarilor publici indicați în anexa nr. 1 la prezentul ordin, care sânt în concediu de odihnă anual, în concediu medical sau au raporturile de serviciu suspendate, prezentul ordin li se va aduce la cunoștință, contra semnătură, în ziua revenirii/reîncadrării la/în serviciu. 4. În perioada de preaviz, programul de muncă pentru persoanele din anexa se reduce cu până la 2 ore zilnic, fără reducerea salariului cuvenit, conform orarului stabilit de către șefii de subdiviziuni, coordonat cu Directorul adjunct de ramură (după caz) **(f.d.14-15).**

La 05.02.2024, reclamantul a înaintat directorului ANTA cerere prin care, în legătură cu modificarea organigramei Agenției Naționale Transport Auto prin Hotărârea Guvernului nr. 890 din 22.11.2023 și anume reorganizarea unor direcții din cadrul Agenției, în speță Direcția Control Transport Rutier unde activa în calitate de***** al Direcției respective, în temeiul prevederilor art. 48 Legii 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a solicitat să fie transferat în funcția identică de***** al Direcției în una din direcțiile nou formate după reorganizare și anume: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier; Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare sau Direcția Suport și Protecție Consumatori. A comunicat reclamantul că, funcția deținută la moment este echivalentă (analogică), conform atribuțiilor de serviciu cu funcția de***** din cadrul direcțiilor reorganizate **(f.d.22).**

Ca răspuns la cererea reclamantului din 12.02.2024, ANTA a comunicat prin răspunsul nr.02/2-1-744 din 12.02.2024 că în vederea respectării prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public: „În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție ”, reieșind din faptul că, în cadrul Agenției conform structurii, organigramei și noului Stat de personal nu se mai regăsește funcția ocupată de către reclamant, angajatorul a făcut în scris ofertă de muncă reieșind din funcțiile publice vacante sau temporar vacante disponibile și pentru care reclamantul îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective, în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația în vigoare. Prin urmare, cererea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.23).

Prin oferta angajatorului ANTA, adusă la cunoștință reclamantului la 22.03.2024, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Hotărârii Guvernului nr. 890/2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, punctului 14, subpunctul 8),11),13) din Regulamentul Agenției Naționale Transport Auto, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.

151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto și în legătură cu intrarea în vigoare a noului Stat de personal (nr.272 din 28.12.2023), avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, reclamantului i s-a propus transferul din funcția publică de execuție de********** în funcția publică de execuție: „***** *****” (f.d.17).

La 22.03.2024, Agenția Națională Transport Auto a emis ordinul nr.171-p Cu privire la eliberarea din funcția publică, prin care, în temeiul art. 42 alin. (6), art.43 alin. (3), art. 61 lit.b) și art.63 alin.(l), lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 6 alin. (4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, Hotărârii Guvernului nr. 890/2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr.151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto în legătură cu intrarea în vigoare a noului Stat de personal (nr.272 din 28.12.2023), avizat pozitiv de către Cancelaria de Stat, ordinul Agenției nr. 1-p din 02.01.2024 cu privire la preavizare, *s-a ordonat:* 1. Dl Storojuc Victor, se eliberează din funcția publică de execuție de********** din cadrul Agenției Națională Transport Auto, din 22.03.2024, în temeiul prevederilor art. 63 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, drept urmare a intrării în vigoare a noului stat de personal, reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției, ținând cont de refuzul ofertei de muncă a angajatorului și cu prelungirea termenului de preavizare cu 23 zile calendaristice din motivul aflării dlui Storojuc Victor **(f.d. 13).**

Instanța judecătorească constată că, la emiterea actului contestat - ordinul nr.171-p din 22.03.2024 Cu privire la eliberarea din funcția publică a reclamantului Storojuc Victor, autoritatea publică emitentă a reținut ca temei de drept prevederile art.63 alin. (1) lit. c) din Legea nr.158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul în care autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Pretenția privind anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității refuzului ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 privind transferul într-o funcție echivalentă; ordinului ANTA nr. 171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor, precum și cerințele subsecvente privind obligarea ANTA să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Storojuc Victor într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de muncă; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu; încasarea prejudiciului moral.

În conformitate cu prevederile art. 63 alin.(1) lit. c) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, persoana/organul care are competența

legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul în care autoritatea publică **își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică,** ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care **nu se mai regăsește funcția ocupată** de funcționarul public respectiv.

Potrivit art. 63 alin. (2) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în cazul eliberării din funcția publică în condițiile art.63 alin.(1) lit.a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor - de 15 zile calendaristice, cu excepția situațiilor prevăzute la art.63 alin.(1) lit.j) și k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

Reieșind din conținutul art.63 alin. (4) al aceleiași Legi (în redacția Legii la momentul emiterii ordinului cu privire la preavizare), în cazurile prevăzute la alin.(1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice **există funcție publică vacantă** sau temporar vacantă, **funcționarul public care îndeplinește cerințele** specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective **poate fi transferat sau promovat în această funcție.**

Conform art.88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit. b) și c) din Codul muncii) doar cu condiția că, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat, un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective **(cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate**, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia).

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform ordinului de preavizare din 02.01.2024 rezultă că Direcția control transport rutier în care activa reclamantul avea 47 de unități/angajați, iar Direcția activități conexe transportului rutier avea 4- unități, **în total 51 unități de personal** *(a se vedea anexa f.d. 15-16).*

Prin Hotărîrea Guvernului nr.890 din 22.11.2023, s-au aprobat modificările ce se operează în unele hotărîri ale Guvernului (eficentizarea activității Agenției Naționale Transport Auto).

În acest contex, în scopul executării Hotărîrii Guvernului nr.890 din 22.11.2023, ANTA a aprobat un nou Stat de personal, avizat de către Cancelaria de Stat, potrivit căruia a fost aprobat și avizat în cadrul Direcției supraveghere și control operațiuni de transport rutier - 35 unități de personal, Direcția supraveghere și control activități conexe- 11 unități de personal și Direcția suport și protecție consumatori - 8 unități de personal, **în total 54 unități de personal (f.d. 36-41).**

Instanța de judecată constată că autoritatea pârâtă, reținând ca temei legal de încetare a raporturilor de muncă cu reclamantul prevederile art.63 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, nu a luat în considerație dreptul preferențial la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal prevăzut de art.183 din Codul muncii. Ba mai mult, reieșind din actele anexate, se atestă că **unitățile de personal** din ramura în care a activat reclamantul *(controlul transportului rutier)* **nu au fost lichidate, dar din contra fiind mărit numărul angajaților** *(de la 51 de funcții din cele 2 direcții la 54 cele noi 3 direcții),* funcția reclamantului de fapt a fost reorganizată și delimitate atribuțiile în cadrul a trei Direcții noi constituite și nu este clar de ce reclamantului nu i s-a propus nici o funcție publică vacantă sau temporar vacantă specifică atribuțiilor sale exercitate până la reorganizarea direcției în care activa reclamantul.

În acest context, instanța stabilește că reclamantul la 05.02.2024 a depus cerere către angajator prin care a solicitat transferul în funcție identică de***** al Direcției în care activa în una din Direcțiile nou formate după reorganizare și anume: Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier; Direcția supraveghere și control activități conexe și conformare sau Direcția suport și protecție consumatori **(f.d.22**), iar ca răspuns, autoritatea publică pârâtă a menționat că în cadrul Agenției conform structurii, organigramei și noului Stat de personal nu se mai regăsește funcția ocupată de către reclamant, angajatorul a făcut în scris ofertă de muncă reieșind din funcțiile publice vacante sau temporar vacante disponibile și pentru care reclamantul îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective, în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația în vigoare. Prin urmare, cererea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.23).

În acest sens, instanța constată răspunsul menționat ca abuziv, iar oferta pârâtului ca fiind una formală în vederea aparenței respectării cadrului legal or prin oferta autorității pârâte s-a propus reclamantului funcția de ***** *****, ce presupune sarcini de bază diametral opuse funcției ocupate de reclamant până la reorganizare de***** a *****, fapt ce rezultă din fișele de post a funcției de***** Direcția control rutier și funcției de ***** *****.

Astfel, potrivit fișei de post a inspectorului principal Direcția control transport rutier,

funcție anterior ocupată de către reclamantul Storojuc Victor, se atestă că sarcinile de bază a funcție sunt: 11.1. Efectuarea controalelor la sediul operatorilor de transport rutier, întreprinderilor ce efectuează operațiuni de transport rutier în cont propriu sau desfășoară activități conexe transportului rutier, cu întocmirea actelor de control, actelor de constatare, proceselor-verbale cu privire la contravenție, emiterea prescripțiilor și altor acte în limita competenței, conform legislației; 11.2. Monitorizarea și efectuarea controlului asupra îndeplinirii de către operatorii de transport rutier autohtoni și străini aflați pe teritoriul Republicii Moldova a prevederilor legislației naționale și ale acordurilor internaționale din domeniul transporturilor rutiere la care Republica Moldova este parte; 11.3. Monitorizarea procesului tehnologic efectuat de către operatorii de transport rutier, operatorii care desfășoară activități conexe transportului rutier, precum și alte organizații/întreprinderi din domeniul transportului rutier; 11.4. Participarea la acțiuni în vederea combaterii transportului ilicit de persoane, mărfuri și colete în trafic național și internațional, precum și a activităților conexe ilicite, în comun cu reprezentanții instituțiilor de resort (după caz); 11.5.Monitorizarea și efectuarea controlului pe drumurile publice a transportului rutier de mărfuri cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise a transportului rutier; 11.6. Întocmirea actelor de control, procese-verbale de control, prescripțiilor, precum și procese-verbale de constatare, contravenționale și planuri de remediere întocmite în cadrul controalelor efectuate, în limitele competenței (f.d.27).

Potrivit fișei de post a Specialistului principal *****, sarcinile de bază sunt: monitorizarea executării contractelor, raportarea despre executarea planului controalelor, ținerea evidenței dosarelor cu privire la contravenție, monitorizarea executării amenzilor contravenționale (f.d. 24).

Totodată, potrivit Statului de personal nou aprobat, sarcinile de bază a funcției de***** în cadrul Direcției nou formate Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier rezumă supravegherea și controlul operațiunilor de transport rutier în trafic, cerințele fiind **în mare parte identice** (f.d. 102-103).

Reieșind din cele relatate, instanța consideră relevant argumentul reclamantului că funcția propusă de către angajator ca ***** al ***** este una dezavantajoasă reclamantului, care este cu 3 trepte de salarizare mai joasă și nu corespune cu atribuțiile deținute până la eliberare în funcție. Se constată că reclamantul Storojuc Victor nu are capacități pentru a exercita funcția propusă de ***** *****, iar acțiunea oferta pârâtului în acest sens a avut un caracter tendențios.

Cu referire la argumentul pârâtului precum că în conformitate cu prevederile art.63 alin.(4) din Legea nr.158-XVI din 04.07.2008 autoritatea pârâtă poate transfera sau promova funcționarul public preavizat în funcția publică vacantă sau temporar vacantă și în acest contex reprezintă un drept al Agenției Naționale Transport Auto de a transfera sau promova funcționarul public preavizat în funcția publică vacantă, fapt apreciat de instanța de judecată critic. Cuvântul „poate” din norma legală precitată, **nu acordă autorității publice pârâte dreptul de a acționa arbitrar** (art.16 alin.(2) Cod administrativ).

Or, reclamantul Storojuc Victor, avea speranță legitimă, că raportul de serviciu al acestuia va fi prelungit și va fi transferat în altă funcție vacantă sau temporar vacantă în

conformitate cu competența acestuia.

Conform art. 137 alin. (1) Cod Administrativ în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice **trebuie să acționeze cu bună-credință** în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Instanța este de părerea că autoritatea a acționat cu rea-credință, ori deși pârâtul pe de o parte invocă că reclamantul ar fi fost concediat la 22.03.2024 în temeiul art. 63 lit. c) al Legii 158/2014 precum că funcția sa ar fi fost lichidată și că nu ar fi existat alte funcții vacante analogice, pe de altă parte publică pe pagina sa web **un anunț de angajare** până la 26.03.2024 în cadrul Direcției supraveghere control și operațiuni de transport rutier pentru **- 6 funcții vacante** cu atribuții analogice realizate de reclamant anterior **(f.d. 69** *2 inspectori superiori și 4 inspectori principali***).**

Art.118 alin. (1) Cod administrativ prevede că s motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Contrar normelor legale precitate, reclamantul nu a fost audiat până la emiterea actului defavorabil, iar decizia emisă în privința acestuia -ordinul de eliberare din funcție, nu este motivat, deoarece din conținutul acestuia nu sunt identificabile temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerație autoritatea publică la emiterea acestui ordin. Faptul că, autoritatea publică, în textul ordinului emis a reprodus conținutul normelor legale pe care le consideră relevante, nu este suficient, deoarece din motivarea respectivului act, nici reclamantul, nici instanța de judecată, căreia, potrivit legii, îi revine obligația de a verifica legalitatea actului contestat, nu poate găsi răspuns la o întrebare simplă: De ce reclamantului nu i s-a propus o altă funcție vacantă sau temporar vacantă în cadrul Direcțiilor nou formate cărora le-au fost transferate/delegate competențele fostei Direcții control transport rutier, în situația în care numărul potrivit statelor de personal nou aprobat nu s-a micșorat și de ce unora angajați li s-au propus funcții publice conform competențelor în cadrul Direcțiilor nou formate iar reclamantului i s-a propus funcția în cadrul Direcției de analiză, diametral opusă conform competențelor funcției deținută anterior etc.

Pretinsa justificarea invocată de către autoritatea publică bazată pe dreptul discreționar al

acesteia - lipsa consimțământului angajatorului, nu poate fi reținută ca fiind temeinică, deoarece exercitarea dreptul discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare (art.16 alin.(2) Cod administrativ).

Actul contestat nu este motivat, ceea ce nu acordă protecție împotriva arbitrariului, or, în situația în care, potrivit legii, actul administrativ defavorabil urma a fi motivat, însă în speță motivarea lipsește, cererea de chemare în judecată reprezintă unicul mijloc de apărare, care trebuie să acorde o protecție efectivă, ci nu iluzorie, în scopul neadmiterii încălcării dreptului reclamantului la un recurs efectiv combinat cu obligația autorităților de a-și motiva decizia. Obligația de motivare a unui act administrativ se regăsește în jurisprudența continuă a Curții Europene pentru Drepturile Omului și își are izvorul în dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri să prezinte judecătorului observațiile și argumentele sale (Werner vs Austria, hot.din 24.11.97) combinat cu dreptul părților și că aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv (hot.Van de Hunk vs Olanda din 19.04.94), iar obligația de motivare a hotărîrii este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea drepturilor menționate anterior. În temeiul art.6 CtEDO, autoritățile naționale, sunt obligate să-și motiveze deciziile în măsura în care acest lucru ar permite executarea efectivă a dreptului de apel, nu i-ar lăsa pe părți într-o stare de incertitudine și nu se va crea impresia că ei nu au fost auziți (Hirvisaari vs Finland, hot.din 27.09.2001; Garcia Ruiz vs Spain, ot.21.01.1999, the Helly vs Finland, hot.19 decembrie 1997).

Rezumând cele relatate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea Legii, angajatorul admițând, și încălcări procedurale, și încălcări materiale, deoarece nerespectarea dreptului preferențial al reclamantului afectează dreptul material al reclamantului protejat de art.183 alin. (2) lit.c) Codul muncii, în situația în care se atestă că reclamantul activează în cadrul ANTA în funcția anterioară de********** din anul 2015, nu a fost sancționat disciplinar, iar potrivit fișelor de evaluare pentru perioada 01.01.2023-30.06.2023, 01.07.2023-31.12.2023 a obținut calificativul de evaluare „foarte bine” și „bine” (f.d. 58-68),

În acest context instanța consideră neîntemeiat argumentul autorității publice pârâte cu privire la faptul că norma art.183 din Codul muncii nu este aplicabilă speței din considerentul că prevede dreptul preferențial al autorității la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau statului de personal, la caz fiind lichidate toate funcțiile din Direcția în care activa reclamantul, or art.183 alin.(1) Codul Muncii expres prevede: În caz de **reducere a numărului sau a statelor de personal,** de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă.

Astfel, se constată că în urma delimitării atribuțiilor exercitate de către subdiviziunea Direcția control transport rutier prin delegarea competențelor către Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier, Direcția supraveghere și control activități conexe și conformare și Direcția suport și protecție consumatori aprobată prin nou stat de personal, unii angajați fiind transferați în cadrul acestor direcții, nefiind specificat criteriile după care s-a condus conducerea la transferarea acestora în coraport cu dreptul preferențial al reclamantului.

În respectivele circumstanțe, instanța de judecată nu poate identifica nici un temei care ar

justifica măsurile întreprinse de pârât, or, reclamantului nu i se respectă principiile protejate de art.5 din Legea nr.158 din 04.07.2008, care prevede că serviciul public se bazează pe principiile egalității și nondiscriminării, legalității, profesionalismului, transparenței, imparțialității, independenței, responsabilității, stabilității și loialității, fără ca angajatorul să identifice vreo abatere imputabilă reclamantului Storojuc Victor. La fel, în acest context, se reține că având în vedere activitatea reclamantului în cadrul ANTA în funcție de***** al ***** din 2015 nefiind sancționat disciplinar precum și la evaluarea anuală a performanțelor profesionale prezentate pentru perioada 01.01.2023-30.06.2023, 01.07.2023-31.12.2023 a obținut calificativul „bine", „foarte bine"- în circumstanțele descrise, măsură întreprinsă de către autoritatea publică pârâtă, nu poate fi apreciată de către instanța de contencios administrativ ca o măsură legală.

Argumentele autorității publice pârâte referitoare la faptul că ea a exercitat dreptul său discreționar nu pot fi reținute de către instanța de judecată, deoarece exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Având ca suport legal prevederile art.225 alin.(2) Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că pârâtul, la emiterea actului contestat nu a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar, nu a luat în considerație toate faptele relevante și nu și-a exercitat dreptul său discreționar conform scopului acordat prin lege.

Or, dreptul discreționar nu permite desfășurarea activității administrative arbitrare(art.16 Cod administrativ). Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Legalitatea actelor administrative înseamnă conformitatea acestora cu Constituția și cu legile adoptate de Parlament, precum și cu actele normative care au o forță juridică superioară. În ceea ce privește oportunitatea, aceasta reprezintă capacitatea de apreciere a autorităților publice, în ceea ce privește măsurile ce trebuie luate pentru realizarea obiectivului stabilit de lege, mijlocele utilizate, momentele sau etapele acțiunii. Cu alte cuvinte, oportunitatea este capacitatea administrativă de a aprecia „cum este mai bine" să se înfăptuiască obiectivul stabilit, prin intermediul legii.

Art.21 Cod administrativ, care prevede: (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice, să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această putere discreționară, sau drept de apreciere, sau oportunitate, nu este nelimitată, cenzurarea acesteia de către judecător poate și trebuie să intervină atunci când este afectată chiar legalitatea

și, practic, se acționează cu exces de putere.

În acest context, instanța de judecată subliniază că argumentele autorității publice referitoare la faptul că, ea(autoritatea publică) și-a exercitat dreptul său discreționar (de a transfera sau nu reclamantul în altă funcție vacantă în urma reducerii numărului de personal), nu pot fi reținute de către instanța de judecată, din următoarele considerente. Scopul oricărei autorități publice este de a servi interesul public. Cu alte cuvinte, autoritățile publice, inclusiv Agenția Națională Transport Auto, nu pot avea alte scopuri decât cele care asigură interesul public. Totodată, într-adevăr, Legea(art.34 alin.(4) din Legea nr.158/2008) prevede dreptul angajatorului de a transfera sau promova funcționarul public în altă funcție vacantă sau temporar vacantă în urma reducerii efectivului de personal, însă exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare(art.16 alin.(2) Cod administrativ).

Respectiv, reieșind din faptul că autoritatea publică, potrivit legii, nu are alte interese decât asigurarea intereselor publice, nu este clar de ce unui specialist, în privința căruia nu s-a identificat nici o incompatibilitate și/sau abatere în legătură cu exercitarea obligațiilor funcționale, mult ca atât, un specialist care a obținut calificativul „bine” și „foarte bine” și care activează în cadrul ANTA din anul 2015, nu-i este propusă o altă funcție vacantă sau temporar vacantă conform competențelor și atribuțiilor anterioare în coraport cu alți colegi cărora li s-a propus alte funcții vacante.

În acest sens, instanța apreciază critic argumentele pârâtului, care a invocat că, potrivit art.16 și 137 din Codul administrativ legiferează dreptul autorității publice de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală și astfel atestă prezența justificării legale la emiterea ordinului contestat. Or, în ceea ce privește competența instanței de judecată, cea care, potrivit legii, are obligația de a asigura legalitatea în general, ceea ce include verificarea temeiurilor de încetare a raportului de serviciu, și anume: dacă respectivul act are un scop legitim urmărit însoțit de o justificare obiectivă și rezonabilă, iar măsurile întreprinse sunt necesare și adecvate. Instanța nu a verificat aspectele de oportunitate a actului defavorabil contestat, dar a examinat dacă la emiterea actului de încetare a raportului de serviciu a fost respectat principiul legalității. Cu alte cuvinte, instanța a analizat dacă încetarea raportului de serviciu cu reclamantul Storojuc Victor a fost determinată de circumstanțe obiective.

Art.183 alin.(3) din Codul muncii, care prevede: în cazul cînd unele persoane indicate la alin.(2) corespund cîtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă - instituie o obligație în sarcina autorității publice pârâte, și anume: de a menține raportul de serviciu cu o persoană care are o vechime în muncă mai mare. Pârâtul nici nu a evaluat aceste criterii impuse de legiuitor. Iar faptul că reclamantul Storojuc Victor a activat în cadrul ANTA pe parcursul aproape a 10 ani, pe lângă faptul că denotă ilegalitatea măsurii întreprinse de către autoritatea publică pârâtă, face ca comportamentul acesteia să devină și inexplicabil chiar din punctul de vedere al autorității

publice pârâte. Or, reclamantul având experiența în domeniul transporturilor, este capabil și dorește să contribuie și să ajute conducerea ANTA să realizeze sarcinile ce îi sunt atribuite prin lege. ANTA nu a prezentat nici un act și nici un argument care ar putea fi reținut în detrimentul reclamantului, astfel încât să indice că calificarea și profesionalismul acestuia nu corespund exigențelor legale. În aceste circumstanțe, încetarea raportului de serviciu cu reclamantul, a fost ilegală și discriminatorie, deoarece încetarea raportului de serviciu a fost dispusă fără a fi precedată de o apreciere a capacității de muncă, a productivității și a profesionalismului reclamantului și fără respectarea dreptului preferențial al acestuia prevăzut de art.183 alin.(3) Codul muncii. Or, acest fapt demonstrează arbitraritatea punerii în aplicare a acestui temei legal, în dependență de situație și nu acordă nici o protecție adecvată.

Dacă legalitatea are în vedere, conformitatea cu legea, ceea ce presupune că orice formă de manifestare a autorității publice, inclusiv a oricăreia din sfera administrației publice, trebuie să se încadreze în limitele stabilite de actele normative, puterea discreționară presupune, pe fond libertatea ce i-a fost conferită de lege autorității publice pentru a alege o soluție sau alta. Principiul proporționalității(art.29 Cod administrativ), impune ca orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

La fel, dreptul discreționar(art.137 Cod administrativ) presupune că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Conform art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Raportând circumstanțele pricinii la normele legale precitate, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii reclamantului Storojuc Victor, motiv pentru care va dispune admiterea acesteia, în sensul formulat.

Pretenția privind restabilirea la locului de muncă deținut anterior și încasarea salariului pentru absență forțată.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind restabilirea într-o funcție echivalentă celei lichidate și achitarea drepturilor salariale ale reclamantului, ținând cont de circumstanțele

expuse, de prevederile legale indicate și de faptul că este o pretenție subsecventă celei de anulare a refuzului ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 și Ordinul ANTA nr. 171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor, instanța va admite acest capăt de cerere.

Totodată, urmează a fi admisă și cerința subsecventă privind încasarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă, or, art. 330 alin.(1) lit.b) din Codul muncii, care prescrie că, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art.90 alin.(2) lit.a). Reieșind din prevederile legale precitate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a obliga autoritatea pârâtă să emită actul administrativ individual privind achitarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă de la 22.03.2024 până la data efectivă a restabilirii în funcție, din care urmează a fi reținute și virate la buget toate plățile legale.

Hotărârea, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborate cu art. 256 alin. (1) lit. d) și (2) din Codul de procedură civilă și art. 356 al Codului Muncii, în partea restabilirii la muncă și încasării a unui salariu mediu lunar urmează a fi executată imediat.

Pretenția privind încasarea prejudiciului moral.

Conform art. 5 lit. k) din Codul muncii, printre principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, ce reies din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției Republicii Moldova, include și principiul „obligativitatea reparării integrale de către angajator a prejudiciului material și a celui moral cauzate salariatului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă”.

La fel, principiul respectiv este regăsit în prevederile art. 9 lit. n) și 10 lit. p) din Codul muncii, dreptul de bază a salariatului la repararea prejudiciului material și a celui moral cauzat în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă și obligația angajatorului să repare prejudiciul material și cel moral cauzat salariaților în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă, care își găsește concretizare în normele Titlului XI Capitolele I și II ale Codului muncii.

În conformitate cu art. 90 alin. (2) lit. c) și (3) din Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă **în compensarea prejudiciului moral** cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Potrivit art. 327 alin. (1) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative.

Conform art. 329 din Codul muncii**, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul** material și cel **moral cauzat salariatului** în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Conform art. 60 alin. (3) Cod Administrativ RM În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care **hotărîrea instanței de judecată** prin care s-a anulat actul administrativ ilegal **a rămas definitivă.**

Deși art. 90 și 329 al Codului Muncii RM și 60 alin. (3) Cod Administrativ prevăd proceduri diferite de reparare a prejudiciilor, instanța apreciază că, în speță este examinat un litigiu de muncă dintre un salariat și un angajator care este o autoritate publică, respectiv Codul Muncii RM **este o lege specială** în raport cu Codul Administrativ.

Conform art. 5 alin. (3) al Legii 100/2017 cu privire la actele normative în caz de divergenţă între o normă generală şi o normă specială, care se conţin în acte normative de acelaşi nivel, **se aplică norma specială**, motiv din care instanța nu va declara inadmisibilă cerința în cauză și o va examina în fond similar cerinței privind încasarea salariului ratat.

În concordanță cu art. 2006 din Codul civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1). Obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.

În cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației.

Conform art. 2036 Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de

sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Conform art. art. 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Din perspectiva normelor enunțate se distinge faptul că concedierea reclamantului a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, fapt constatat de instanța de judecată supra. Rigorile art. 10 alin. (2), art. 60 alin. (4), art. 164 alin. (4) din Codul administrativ au fost respectate.

Astfel, pentru încălcarea dreptului subiectiv personal - nepatrimonial, dreptul de a munci, garantat reclamantului și pentru sentimentele de anxietate, frustrare și disconfort cauzate prin încălcarea acestui drept, instanța va dispune încasarea sumei de 30.000 lei din contul pârâtului ANTA cu titlu de compensație a prejudiciului moral cauzat prin privarea ilegală de dreptul de a munci, excedentul sumei neîncasate din suma solicitată de 150.000 lei fiind respins ca neîntemeiat și excesiv. Totodată urmează a fi respinse ca nefondate și cerințele privind încasarea oricăror prejudicii din contul -copârâtului *****, ori acesta nu a acționat pe cont propriu și ca conducător al autorității pârâte -ANTA din care urmează a fi încasate toate prejudiciile.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea parțial.

Se anulează refuzul ANTA nr. 02/2-1-744 din 12.02.2024 și Ordinul ANTA nr. 171-p din 22.03.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Storojuc Victor.

Se obligă Agenția Națională Transport Auto să emită actul administrativ individual favorabil privind restabilirea lui Storojuc Victor într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de muncă.

Se dispune încasarea de la Agenția Națională de Transport Auto RM (IDNO *****) în beneficiul lui Storojuc Victor (IDNP *****) a salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă de la 22.03.2024 până la data efectivă a restabilirii în funcție, din care urmează a fi reținute și virate la buget toate plățile legale.

Se dispune încasarea de la Agenția Națională Transport Auto RM (INDO *****) în beneficiul lui Storojuc Victor (IDNP *****) a prejudiciului moral cauzat prin concediere nelegitimă în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei.

În rest, acțiunea în contencios administrativ depusă de Storojuc Victor împotriva Agenției Naționale Transport Auto RM și *****se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborate cu art. 256 alin. (1) lit. d) și (2) din Codul de procedură civilă și art. 356 al Codului Muncii, în

partea restabilirii la muncă și încasării a unui salariu mediu lunar urmează a fi executată imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței, Nergurița Veaceslav
Judecător